

KS. ZBIGNIEW ZAREMBSKI

UNIWERSYTET MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

ZZAREMB@UMK.PL

ORCID: 0000-0002-4506-2956

Idźcie i głoscie, red. Anna Wieradzka-Pilarczyk, Wydawnictwo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Teologiczny, seria Colloquia Disputationes nr 41, Poznań 2017, ss. 186

DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/TiCz.2019.023>

Każdy człowiek wierzący powinien odkrywać duchowość chrześcijańską i żyć nią w codzienności. Dlatego też Kościół w Polsce w swojej posłudze zbawczej podejmuje liczne działania, aby zachęcić wyznawców do życia na wzór Jezusa Chrystusa a szczególnie do zaangażowania się w dzieła apostołskie. Wydawany przez Konferencję Episkopatu Polski „Program duszpasterski” w ostatnich latach przypominał wszystkim wierzącym znaczenie doświadczenia wiary, nawrócenia oraz chrztu i apostołatu. „Program duszpasterski” przeznaczony na rok 2016/2017 zwrócił uwagę przede wszystkim na wezwanie do ewangelizacji, pokazując tym samym, że każdy ochrzczony powołany jest przez Boga do angażowania się na rzecz głoszenia światu Ewangelii. Bycie chrześcijaninem oznacza bowiem uczestniczenie w misji Chrystusa. Chrześcijanie mają na mocy chrztu świętego iść i głosić prawdę o Bogu w Trójcy Jedynym, a także dawać świadectwo wiary.

Ewangelizacja w sensie ścisłym to głoszenie Dobrej Nowiny, jednak w obecnych czasach oznacza ona także poszukiwanie nowych form do-

tarcia do współczesnego człowieka, mających na celu obudzenie go z duchowego letargu i umocnienie w wierze. Zagadnienie ewangelizacji stało się tematem szczegółowego opracowania, zaprezentowanego w książce pt. *Idźcie i głoscie*, przygotowanej pod redakcją pani Anny Wieradzkiej-Pilarczyk, w której powstanie zaangażowało się aż 10 autorów, reprezentujących różne dziedziny wiedzy. Wymienić wśród nich należy specjalistów z dziedziny teologii, psychologii religii czy psychologii pastoralnej.

Jak zaznacza we wstępie redaktorka dzieła, inspiracją do jego powstania stał się „Program duszpasterski” 2016/2017 wydany przez Konferencję Episkopatu Polski pt. *Idźcie i głoscie*. Mając na uwadze zawarte w nim materiały oraz troskę o dzieło ewangelizacji, autorzy opracowania postanowili udostępnić czytelnikom wyniki swoich szczegółowych badań, przyczyniając się tym samym do recepcji kościelnego nauczania w zakresie przekazywania wiary współczesnemu człowiekowi.

Recenzowana pozycja wydawnicza jest więc zbiorem artykułów, w których autorzy podejmują aktualne a jednocześnie fundamentalne dla działalności zbawczej Kościoła i rozwoju duchowego wierzących zagadnienia. Opracowane przez nich materiały zostały scalone w jednym dziele, które dla przejrzystości zostało trafnie podzielone na dwie integralnie ze sobą połączone części: pierwsza część książki poświęcona jest kondycji religijnej współczesnego człowieka natomiast druga prezentuje konkretne sposoby i metody głoszenia Dobrej Nowiny. Przyjęty podział zasługuje na szczególne zauważenie od strony metodologicznej, gdyż najpierw czytelnik zapoznaje się z adresatem ewangelizacji, jego religijnością a następnie wprowadzony zostaje w zagadnienia coraz bardziej szczegółowe i wąskie zakresowo, których znajomość przyczynia się niewątpliwie do lepszego rozumienia istoty dzieła ewangelizacji, co dla współczesnego chrześcijanina i Kościoła ma ogromne znaczenie.

Omawiane dzieło składa się z dziesięciu opracowań, stanowiących zwartą całość. Rozpoczyna je publikacja przygotowana przez Justynę Nowicką zatytułowana „Postmodernistyczny człowiek, jako adresat nowej ewangelizacji”, w której autorka opisuje typ nowego człowieka, podejmującego się w dobie globalizacyjnych przemian pracy nad swoją kondycją religijną, wzbogacając ją o nowe wartości charakterystyczne dla postmodernizmu. Z kolei Elżbieta Rydz wprowadza czytelnika w tematykę rozwojowych przemian ludzkiej religijności. W sposób szczególny

zwrócona została uwaga na wspieranie religijnego rozwoju osób w okresie początkującej dorosłości, ponieważ to właśnie wtedy w życiu młodych zmienia się najbardziej podejście do religijnych autorytetów i wzrastają procesy autorefleksji oraz dobrowolnego zobowiązania w sprawach religijnych. Wreszcie w ostatniej publikacji zamieszczonej w pierwszej części o. Jan Bielecki OMI na podstawie przeprowadzonych badań opisuje związek religijnego zaangażowania u ludzi bezdomnych z poziomem religijności i nadziei podstawowej. Artykuł ten jest niezwykle cenny zwłaszcza w kontekście nauczania papieża Franciszka, który wskazuje, aby nigdy nie marginalizować osób najbardziej biednych i pokrzywdzonych przez los.

Część drugą zatytułowaną „*Idźcie i głoscie* jako wezwanie do poszukiwania sposobów i metod głoszenia Dobrej Nowiny” otwiera publikacja ks. Bogdana Czyżewskiego, ukazująca owo „idźcie i głoscie” w przepowiadaniu i w życiu Ojców Apostolskich. Artykuł ten stanowi doskonałe wprowadzenie do publikacji zamieszczonych w dalszej części opracowania, ukazując jak wielką rolę słowo Boże odgrywało w życiu pierwszych chrześcijan i w życiu Ojców Kościoła.

Sprawą oczywistą jest, że głoszenie Dobrej Nowiny wymaga odpowiedniego przygotowania wiernych, a także osób duchownych. Chodzi przede wszystkim o przygotowanie zarówno w wymiarze duchowej relacji z Bogiem, jak i praktycznego warsztatu głoszenia Słowa. Zagadnienie przygotowania laikatu do uczestnictwa w dziele ewangelizacji podjęła w swoim przedłożeniu Jolanta Kurosz, która skupiła się głównie na duchowym wymiarze formacji laikatu, będącym podstawą ewangelizacji. Autorka wskazała również na konieczność uzupełnienia jej formacją doktrynalną, apostołską i formacją z zakresu społecznej nauki Kościoła.

Tekst ks. Przemysława Tyblewskiego poświęcony został *Lectio divina* w formacji seminaryjnej. Autor opisuje przygotowanie alumnów Wyższych Seminariów Duchownych do posługi Słowa. Wskazuje także na wartość formacji, którą zdobywają kapłani, uczestnicząc w zajęciach Szkoły dla Wychowawców Wyższych Seminariów Diecezjalnych i Zakonnych w Krakowie. Z kolei o. Sebastian Wiśniewski OMI dzieli się refleksją, dotyczącą głoszenia Dobrej Nowiny w kazaniach maryjnych wygłaszanych przez misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Próbuje również wyjaśnić czy owe kazania maryjne są źródłem głoszenia osoby Jezusa Chrystusa

i czy spełniają postulaty odnowy kultu maryjnego zawarte w adhortacji Pawła VI *Marialis cultus*.

Z kolei ks. Jacek Hadryś przybliży dzieło powołane do życia we wspólnocie Kościoła przez służbę Bożego ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. „Pomocnicy Matki Kościoła” w sposób zdecydowany wpisali się w misję ewangelizacyjną prowadzoną przez Kościół w Polsce. Działalność tej wspólnoty obejmowała cztery niezwykle istotne obszary: modlitwę, trudności i cierpienia, słowa oraz czyny i przykład życia chrześcijańskiego. Warto w tym miejscu podkreślić, że i obecnie wskazane przez Założyciela obszary odgrywają istotną rolę w dawaniu świadectwa o Chrystusie i są wyrazem pogłębiania duchowości chrzcielnej.

Niewątpliwie istotną sprawą w przepowiadaniu ewangelizacyjnym jest komunikacja. Zagadnieniu temu swoje opracowanie poświęcił Hubert Pilarczyk, który jednak skupił się na potrzebie komunikacji z dziećmi z porażeniem mózgowym. Autor rekapitułuje, że w formacji sakramentalnej tychże dzieci bardzo istotną rolę pełni komunikacja wspomagająca i alternatywna. Otaczając dzieci chore i niepełnosprawne szczególną miłością i otwartością oraz nawiązując z nimi kontakt poprzez komunikację, jesteśmy w stanie zadbać o dobre ich przygotowanie do przyjęcia sakramentów świętych i przyczyniamy się w ten sposób do pogłębienia wrażliwości na Boga i sprawy z Nim związane.

Ostatnia publikacja recenzowanej książki pt. *Coaching jako metoda wspierająca głoszenie Dobrej Nowiny* Anny Wieradzkiej-Pilarczyk, stanowi dobre wprowadzenie w tematykę coachingu chrześcijańskiego rozumianego jako integralne towarzyszenie osobie. Tekst ten jest równocześnie „zaproszeniem do wejścia na drogę religijnego rozwoju, zarówno osoby *coacha*, dysponującego szeregiem metod motywujących do ruszenia w religijną podróż, a także tego, który decyduje się na tę duchową ekspedycję i potrzebuje kogoś, kto będzie mu w tej drodze towarzyszył” (ze wstępu).

W podsumowaniu należy podkreślić wysoki poziom naukowości recenzowanej publikacji, aktualność podjętej problematyki a także interdyscyplinarne podejście do tematu ewangelizacji a zwłaszcza głoszenia Dobrej Nowiny. Warto również zauważyć, że książka powstała pod profesjonalnym „okiem” Rady Wydawniczej Wydziału Teologicznego UAM w Poznaniu i odznacza się także niezwykle staranną szatą edytorską. Dlatego rekomenduję Czytelnikom czasopisma naukowego „Teolo-

gia i Człowiek” oraz wszystkim zainteresowanym pozycję wydawniczą pt. *Idźcie i głoscie* opracowaną pod redakcją Anny Wieradzkiej-Pilarczyk, mając nadzieję, że przybliży ona istotne zagadnienia związane z kondycją religijną współczesnego człowieka, jak również pozwoli zgłębić aktualne sposoby i metody głoszenia Dobrej Nowiny stosowane w praktyce pastoralnej Kościoła.